

at regeringen vil vende den anden kind til, når arbejdspladser må lukke og i stedet flytter til udlandet, hvor forholdene for det private erhvervsliv som oftest er mere tålelige end i Danmark.

Forslagene om at ændre kredittiden for registreringsafgiften synes igen uigennemtænkte; det må man sige. Det samme er kravet om en forhøjelse af de afgiftsmæssige indregninger af avancen på nye biler. I forslagene skønnes det, at en gennemsnitsbil til 200.000 kr. vil stige 5.000-6.000 kr., en prisstigning på 3 pct.

Man må nok sige, at det er en utrolig ensidig lyst til at ramme en bestemt branche. Det er fantastisk, at man hele tiden vil jage denne branche, at man tror, man får flere penge i kassen, og det gør man ikke, for der er ingen tvivl om, at bilsalget vil falde. I øvrigt er bilsalget faldet ganske voldsomt i de seneste år, og alligevel vil man forsøge at ramme denne branche. Den del af forslagene afviser vi kategorisk.

Aage Frandsen (SF):

SF kan støtte det forslag, der vedrører afkortning af kredittiden for registreringsafgiften, og det kan vi, fordi der ikke er noget, der siger, hvor lang eller hvor kort den skal være. Man kan sige, at jo længere kredittiden er, jo større tilskud får det pågældende område til det. Det er så et spørgsmål, hvad der er rimeligt, og vi finder, det her forslag er rimeligt.

Med hensyn til det andet forslag, som er en del af det, som regeringen kalder sin grønne pakke, vil jeg godt vende tilbage til, i hvilket omfang man kan kalde sådan noget grønt. Vi er helt enige i tankegangen om, at der skal flyttes skat fra indkomst til skat på forurening og ressourceforbrug. En sådan omlægning vil betyde, hvis den fungerer rigtigt, at man får en anden adfærd i miljørigtig retning, og ud fra et ønske om at reducere forureningen kan vi støtte forslaget. Det hænger også sammen med, at en række af de områder, der rammes her, de senere år har været udsat for et relativt fald i priser, sådan at prisfaldet har medført en adfærdregulering i en forkert miljømæssig retning.

Men efter vores opfattelse kunne man godt gøre det endnu bedre, endda meget bedre, så man kunne kalde den del af regeringens pinsepakke for et grønt forslag og ikke kun et halvgrønt og vel også primært et fiskalt forslag.

Hvorfor skal erhvervslivet friholdes for stigninger, som der reelt er tale om, stort set? Det er trods alt også erhvervslivet og i høj grad dele af

erhvervslivet, der bidrager til forureningen, og hvis forslaget skal være andet end et rent fiskalt forslag, mener vi også, man burde inddrage erhvervslivet. Så kunne man bagefter føre nogle af pengene tilbage igen med henblik på at sikre en miljømæssigt virkelig ordentlig virkning.

Vi vil selvfølgelig primært pege på, at CO₂-afgiften blev forhøjet, men hvis man gør det inden for de her sektorer, mener vi altså ikke, man skal friholde erhvervslivet. Jeg forstod på den konservative ordfører, at det var, som om erhvervslivet nu bliver ramt igen. Det må være rent retorisk, man siger det hver gang, for det er jo primært en friholdelse, der er tale om for erhvervslivets vedkommende.

Så vil jeg også spørge til dieselaafgiften. Jeg kender godt baggrunden, men hvis man skal sige, at forslaget her skal være grønt, skal dieselen også omfattes. Diesel forurenere, endda ganske meget, og hvis argumentet er, som jeg kan forestille mig, at det er noget med grænsehandel, og at man så begynder at tanke op nede i Tyskland, jamen så må vi altså finde på noget andet. For vi kan jo risikere en forrykning i forholdet mellem diesel og benzin og anden energi, som gør, at man ved ikke at forhøje dieselaafgiften risikerer, at der bruges endnu mere på nogle områder.

Det mener vi altså er vigtigt at få inddraget på en eller anden måde, for det kan ikke hjælpe noget, at vi laver nogle reguleringer, som så i virkeligheden betyder, at det på nogle felter bliver værre, end det er i øjeblikket. For os er det her ikke kun, slet ikke kun et spørgsmål om at skrabe nogle penge ind. Det er også et middel i sig selv, specielt hvis der er tale om, at man flytter skat fra indkomst til forbrug af knappe ressourcer og til forurening, men det skal også indrettes helt rigtigt i den her forbindelse.

Vi vil også godt inddrage andre ting i forhandlingerne omkring grønne afgifter. Og man kan diskutere: Hvad er grønt? Der er nogle, der mener, at grønt er det, man selv kan lide. Jeg vil ikke kalde en reklameskat en grøn afgift, men det er det indirekte alligevel, fordi det også i hvert fald på nogle punkter bidrager til at begrænse forbruget. Derfor vil vi altså inddrage det i forhandlingerne, og under alle omstændigheder er der andre ting, som vi også synes, man skal inddrage som muligheder for afgifter.

Man kan sige, at regeringen har været, skal vi sige rimelig traditionel. Når man er rimelig traditionel, risikerer man heller ikke at komme ud i nogle ubehagelige ting, som Folketinget har